

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

Thomas <von Kempen>

Dvaci, 1625

Comparatio dilecti amici ad dilectissimum amicum Christum. XXXII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45790)

32. *Comparatio dilecti amici ad dilectissimum amicum Christum.*

Q Vis enim veniente ad se amico charissimo, statim cum allocutus eum semel fuerit, foras egredi festinat, ipso solo in domo relicto; quin potius ingreditur cum eo, etiam si foris fuerit, & tanti hospitis curam alacriter excipit, ita ut aliis hinc inde occupatis, & ad externa egredientibus, hic soli se coniungat; tantoque familiarius alloquitur, propius affidet, & cuncta dilectionis signa exhibet; quanto securior est, quia nemine presente & aspiciente, possit verecundari vel prohiberi. Hoc modo susceptionis Christi aduentus deberet ab omnibus famulantibus sibi recoli: & longè deuotius & reuerentiùs, quanto maior est omnibus amicis & creaturis, desideranter ab unoquoque nostrum recipi. O dulcissimum amicum, præ omnia dilectis gratiosissimo honore suscipiendum!

Christus
amicus
noster
intimus.

33. *Dignitas Christi, & humilitatis eiusdem ad nos.*

Q Vi & tantæ dignitatis est & nobilitatis, ut nulla persona, nulla creatura, tam valens & elegans, sit quæ ei presentari debeat vel assimilari: & iterum tantæ humilitatis & bonitatis existit, ut ad hominem inopem & infirmum venire, atque sub testum eius intrare non dedignetur. Et qui cælum inhabitat, & omnem caelestem curiam sua deifica presentia letificat, adhuc cum pauperibus hominibus esse, eorumque hospitia mendicare & ingredi, quotiescumque desiderauerint, & sibi aperuerint, non despicit. Vnde sic ait: *Ecce ego sto ante ostium, & pulso, si quis aperuerit mihi, intrabo ad illum, & cenabo cum illo, & ipse mecum.* Apoc. 3. Fit autem ista cœna, quodcumque Christi spirituali mente, vel etiam communionem sacramentali deuotè & dignè suscipitur & manducatur.

Christi di-
gnitas &
dignatio
incompara-
bilis.

34. *Quantam habet anima, suscepto Christo, consolationem.*

Hic ergo cum susceptus fuerit, quomodo iam libet aliquid foras exire? Habet enim fontem omnium consolationum; habet & paradysum omnis voluptatis. Qui de hoc fonte bibet, non sitiet vnquam: quia qui corde suauitatem in Christo absconditam plenius degustat, nunquam temporalem vel carnalem delectationem appetit, & hoc est, Non sitiet vnquam. Bene illi animæ, quæ huic Sponso & amico dulcissimo ad se venienti domum mentis semper parat parandoque quotidie mundiorum efficere curat. Ipse utique libens hanc intrabit, qui antequam mundari incepisset, ad hoc venit, ut eiceret tenebras eius, & mundaret eam sibi. Veni Domine Iesu, & munda me; laua & exerge me, ut merear puro corde & casto corpore suscipere te, quia non est mihi bonum esse sine te.